

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Călărași din 19 februarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2014 de avocatul Cazacu Leonid în numele inculpatului

Brînză Dumitru Pavel, născut la 14 martie 1990, originar și locatar al s.Meleşeni, r-nul Călărași.

Termenul examinării cauzei:

1. 28.11.2013 - 19.02.2014 - prima instanță,

2. 18.03.2014 - 09.04.2014 - instanța de apel,

3. 26.06.2014 - 08.10.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Călărași din 19 februarie 2014, Brînză Dumitru a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal la 2 ani și 8 luni închisoare, iar în temeiul art.85 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare, cu ispășirea ei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Prina instanță, examinînd cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Brînză Dumitru, la 29 septembrie 2013, în jurul orei 07.30, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin deschiderea geamului a pătruns în casa cet.Bordei Ștefan din s.Meleşeni, r-nul Călărași, de unde din safeu a sustras bani în sumă de 36568 lei, cauzîndu-i părții vătămate o daună materială considerabilă.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul L.Cazacu, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care procesul penal în privința inculpatului să fie încetat în legătură cu împăcarea părților, invocînd că inculpatul a restituit paguba, partea vătămată nu are careva pretenții materiale față de inculpat și s-a împăcat cu acesta, motiv pentru care este posibil aplicarea prevederilor art.109 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2014, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a constatat că probele cercetate de prima instanță au fost amplu analizate și just apreciate, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în prevederile art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal.

Referitor la măsura de pedeapsa stabilită lui D.Brînză, instanța de apel a conchis că aceasta este în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale de care inculpatul a fost recunoscut vinovat și corespunde scopului educativ și preventiv al pedepsei, care

va contribui la corijarea acestuia, fiind aplicată cu respectarea prevederilor art.75-77 Cod penal, ținându-se seama de caracterul și gradul de pericol social al faptei comise, de persoana inculpatului, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării acestuia, numai cu numirea pedepsei cu închisoare, deoarece anterior a fost condamnat pentru alte infracțiuni, nu a tras concluzii necesare și nu a stat pe calea corijării.

La fel, instanța a indicat că argumentele apelantului privind încetarea cauzei penale în legătură cu împăcarea părților, în baza art.109 Cod penal, nu pot fi reținute, deoarece potrivit normei date, împăcarea este personală și produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale și pînă la retragerea completului de judecată pentru deliberare, adică are loc doar în instanța de fond și doar pînă la retragerea judecătorului (completului de judecată) în camera de deliberare pentru adoptarea sentinței.

Totodată, instanța a menționat că, imposibilitatea de a admite împăcarea în apel și recurs rezultă și din prevederile art.230 Cod de procedură penală, care stipulează că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen, or, următoarele faze ale judecării cauzei sînt căi de verificare a temeiniciei și legalității hotărîrii judecătorești, inclusiv și în partea aplicării procedurii împăcării părților, potrivit legii materiale și procesual penale.

De asemenea, instanța a menționat că infracțiunea prevăzută de art.186 Cod penal, în baza căruia D.Brînză a fost recunoscut vinovat, nu se regăsește în infracțiunile prevăzute la art.276 alin.(1) Cod de procedură penală, astfel că, în speța dată, aplicarea instituției împăcării la examinarea cauzei în ordine de apel, nu este posibilă.

5. În recursul ordinar declarat de către avocatul L.Cazacu în numele inculpatului D.Brînză, fără a se invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, se solicită casarea hotărîrilor adoptate în cauză, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care procesul penal să fie încetat în legătură cu împăcarea părților, invocînd repetat aceiași motive cum au fost invocate în apel și descrise la pct.3 al prezentei hotărîri.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, numai în temeiurile prevăzute de lege.

Potrivit art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs.

În conformitate cu prevederile art.429 alin.(1) și art.430 alin.(5) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art.427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens.

Din conținutul recursului declarat de avocat în numele inculpatului, se constată că autorul nu a respectat aceste cerințe, nu a invocat nici un temei din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală și în general nu invocă această normă, nu a specificat careva erori de drept comise la examinarea dosarului, dar critică decizia

instanței de apel considerînd că instanța neîntemeiat nu a încetat procesul penal în legătură cu împăcarea părților.

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Conform art.432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art.429 și 430 Cod de procedură penală..

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului declarat de avocatul L.Cazacu în numele inculpatului D.Brînză, și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestuia, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art.429, 430 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cazacu Leonid în numele inculpatului Brînză Dumitru, împotriva sentinței Judecătoriei Călărași din 19 februarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2014, în cauza penală în privința lui Brînză Dumitru, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art.429 și art.430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 29 octombrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun